

Schriftlezing: Johannes 20:1-10 Tekst: Joh. 20:3-9
Thema: Het Woord uit de doeken.
Zingen: Ps. 21:1,4 en 5, Ps. 118:11, Ps. 146:4 en 6,
Ps. 119:53 en 65, Ps. 56:5

Hoofdpunten van de preek

De Levende laat Zijn slaapkamer opgeruimd achter.
Het is een liefdevolle hint van Jezus om Zijn
discipelen bij het Woord te brengen.

Opgeruimde doeken [vers 3-7]

In het lege graf trekken de grafdoeken de aandacht.
Ze liggen keurig opgerold op hun plaats.

Jezus heeft de doeken achtergelaten om Zijn
discipelen te laten inzien dat Hij leeft en te
herinneren aan Zijn de dood voor hun zonden.

De doeken zijn ook een oproep van Jezus aan
discipelen om hetzelfde te doen: de dood achter zich
te laten. Te leven alsof we met Hem zijn opgewekt.

Zien en geloven [vers 8]

Zo'n oproep vindt niet automatisch gehoor. Het is
niet in één keer Pasen.

'Duisternis (1)' en niet goed kijken (1,6) zorgen
namelijk er voor dat de Opstanding maar moeilijk tot
Maria, Petrus en Johannes doordringt.

In die duisternis of 'het niet zien' kan je ook
terugvallen. Pasen past niet in ons wereldbeeld.

Daarom helpt het om met Johannes mee te kijken:
op het moment dat hij in het graf met geloof kijkt (8)
ziet hij in: Jezus leeft.

Om dat inzicht gaat het. Daar was alles op gericht.
De weggerolde steen, de opgerolde doeken. Jezus
wil dat Pasen ons leven bepaalt. Dat wij leven uit wat
we inzien en geloven.

De Schrift kennen [vers 9]

Hoe kan het geloof regeren (en dus de duisternis
verdrijven)? Voor ons geen doeken... maar net zoals
voor Johannes en Petrus spreekt 'de Schrift' zekere
taal.

We kunnen de betekenis van Pasen alleen inzien
door het Woord. Het 'moest' zo gebeuren. Personen
als Jona, profetische en poëtische woorden vallen
nu als puzzelstukjes op hun plek.

Het Woord is de basis voor alle geloofszekerheid en
Gods garantie voor de toekomst. Jezus, de
opgestane, brengt ons daarom altijd bij de Schrift.